

Υπάρχει ελπίς για μια καλύτερη Ευρωπαϊκή Ένωση

*Αριστοτεχνική ανάλυση του καθηυπητή
Λουκά Τσούκαλη σε επτά κεφάλαια*

ΛΟΥΚΑΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ
Υπέρσημος της Ευρώπης: Μηνεργεί να συζητεί το ευρωπαϊκό συγχώρητο και ρευματικό πόρφυρο
εκδ. Πεποδόπουλος, 2016, σελ. 335

Της ΕΛΛΗΝΗΣ ΛΟΥΡΗ*

Η Ευρώπη τραυματίστηκε σοβαρά από τα χρηματοοικονομικά κρίσια του 2007-08, που εξελίχθηκε σε κρίση χρέους και μετά σε όφεος (για τις χώρες της περιφέρειας) ή στοιχειωτικά (για τις χώρες του κέντρου). Οι πολίτες που ασκούνθηκαν για να αντιτελιμπούσουν τα προβλήματα δεν πήγαν ιδιαίτερα αποτελεσματικές. Οι επιπτώσεις δεν ήταν μόνον οικονομικές αλλά και πολιτικές. Οι ανισθέτητες που διεπιφύγησαν είχανεργεψαν έναν πρετόγυμα (μετά τον Β' Παρθένο Πόλεμο) λαϊκούς και ενίσχυσαν τα άκρα. Ήταν λοιπόν αποτέλεσμα το ευρωπαϊκό συγχώρητο; Υπάρχει δεύτερος; Μηνεργεί κανένας να αρθρώσει σοβαρά επικρατήματα υπέρ της Ευρώπης;

Αυτό ακριβώς κάνει ο Λουκάς Τσούκαλης με μια αριστοτεχνική ανάλυση που εξελίσσεται σε επτά κεφάλαια, προσφέροντάς μας ένα εξαιρετικό, εύλαρνές βιβλίο για να καταλάβουμε το πόρνο και να σχεδιάσουμε το μέλλον. Αρκεύντας από μια ιστορική αναδρομή των πρώτων επιπτώσεων του ευρωπαϊκού συγχώρητος, προσπαθεί να διακρίνει τους πορέγγοντες που δράσουν να το υπονομεύουν. Η γρήγορη επίκριση της Ευρώπης (κυρίας προς τα αντολικά) δεν είχε την κατάλληλη θεωρητική προστορία. Η επίλοος της ποικιλομοιότητας και η ελληνική διακύρωση των επιπτώσεων της διέρυναν τις ανισότητες μεταξύ των χωρών αλλά και μέσα σε αυτές.

Η διαφοροποίηση του ευρώ, προϊόντος μιας στρατηγικής των ελλήνων χωρών βαθύτερα κατανόηση από τους πολίτες, πρέπεικε την αντίφεση ενάς νομισματικής κρίσης. Εποικιά, όταν η παγκόσμια χρηματοποιητική κρίση πήρε το μέρος στην Ευρώπη, ούφεσε τις πολιτικές και επενδυτικές κυρώσεις των επιπλέοντων πολιτικών στην Ευρώπην. Η διάρκεια των χωρών της Ευρώπης είναι πολύτερης και σφράγισες και την υπερχρέωση των υπόλοιπων εξόδων. Και πάντα σε όλα αυτά προστέθηκε και η προσφυγική κρίση.

Ο αντιδρότης υπήρχεν αργύες και συνεπαρκεί. Κυρίως κινήστεις των κοινωνικών που βοοιζόντων στον φόρο ενός «διαζήτη» και στην πιεστιλή των «προτελεύτων». Η διάρκεια των χωρών της Ευρώπης είναι πολύτερης και σφράγισες και την υπερχρέωση των προγραμμάτων με την επιθλήτη διευθυντικής περιπέτειας και κοινωνικής ποτιζόμενης οδηγήσεως σε ανεργία, όφεος και μετανάστευση των πολιτισμούς και δεσμών ανταγωνιστικών εργαζόμενων εκτός των περιφέρειας. Αυτό επιβούρευε ασθμα περισσότερο των όφεων και των κατακερνατικών. Η ευρωποφορία συντικατούσθηκε από συραπατούσεδα ακόμη και σε χώρες του πυράνων.

Το κεφάλαιο που βράκα πιο προχτικό λόγω της ευθύτετας των εργατικών και των απαντήσεων είναι το τέταρτο, που αφέρει τις

δυσκολίες μιας νομισματικής ένωσης όπου υπάρχει ένα υπερεθνικό νόμισμα (προμένεις δεν υπάρχει διατετάσις διατάξις προσφυγής) αλλά οι τρόπες παραμένουν εύκλι και ευθύνη. Ιώσα γιατί πέρασα τα χιλιότερα χρόνια της κρίσης (την περίοδο 2009-13 π. Ελλάδα έχουσε το ένα τέταρτο του ΔΕΠ της) στην καντράκι τρόπεζα και έκαναν να προσαρμόνησαν στην μνήμη μου την απελπισία του σταθερού αποδεσμού των χώρων από τις αγορές και την ταυτόχρονη απώλεια του ενός τρίτου των καταθέσεων. Ήταν φανερό ότι οι αρχηγοί της νομισματικής ένωσης δεν είχαν πρόβλημα την περίπτωση τέτοιας κρίσης αύτη τη ανιστούσα εργαλεία αντιμετώπισαν της. Η σταδιακή διευρύγυα της τραπεζικής ένωσης όλα και ο δυναμικός ρόλος της ΕΚΤ, εδώσα από την περίοδο Νορμάν, καλύφθηκε μεγάλο μέρος από αυτό το κενό πολιτικής στη συνέχεια.

Σήμουρα, ίμια, το βαθύτερο και πολιτισμοφύγο κεφάλαιο είναι το τελευταίο. Η Ευρώπη είδε το Brexit,

ΛΟΥΚΑΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ

ΥΠΕΡΑΙΠΩΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Νεοφύτης σούριγκο της Ευρώπης
επανέρχεται στην πόλη Ρότερνταμ

Ο συγγραφέας προτείνει ένα νέο σύμφωνο ή ιστορικό συμβιβασμό για βαθύτερη θεομηκή και πολιτική ολοκλήρωση.

Τον πολιτικό και ακαρναντικό, την οικονομική έφεση, την προκλητική συνεργία, τη γεωπολιτική αστάθεια στη γεωπονία της και το πρόσθια την προσφυγική κρίση. Επίβιωσε, όλα και κατάστησε ως έχει δεν είναι μαροκορότην διατρέπων, λέει ο Τσούκαλης, και συζητάει τις επιλογές που υπάρχουν.

Παραμένοντας προσπλημένος στην επιτυχία του ευρωπαϊκού συγχώρητο, ο Τσούκαλης προτείνει ένα νέο σύμφωνο ή έναν νέο ιστορικό συμβιβασμό για βαθύτερη θεομηκή και πολιτική ολοκλήρωση. Προτείνει ένα ισχυρότερο κέντρο (με μεγαλύτερη πρωτοβουλιώδη, κοινή πολιτική ανεργίας, κοινό φόρο στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές κ.λ.) συνδυασμό με ένα διαφοροποιημένο μοντέλο ημιριφερετικής ολοκλήρωσης. Η Ευρώπη απορρέει ένα επαναστατικό πολιτικό περίσταση κοινής διεκδίκησης των αλληλεδρηστικών και της κυριαρχίας και μπορεί να προσφέρει στους πολίτες της καλύτερης μέρη. Και, παρόλο που δεν είναι ιδιαίτερα αισθητός, πιστεύει ότι το πανεύδη δεν έχει καθέι ακόμη.

*Η.Ε. Ελλην. Λαζαρί. Εύλογο θετικότητα του Οικονομικού Πολιτισμού των Αθηνών πρωτότυπης της Τρίτης Σελίδας της Ελλάδας.